

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Martou Toufarovou v právní věci žalobce [REDACTED] IČ: [REDACTED], místem podnikání [REDACTED], zastoupeného Mgr. Jaroslavem Hanusem, advokátem se sídlem v Českých Budějovicích, Nemanická 440/14, proti žalovanému **RICHMONT - CZ a.s.**, IČ: 26045010, se sídlem Kolodějská 507, Týn nad Vltavou, zastoupenému Mgr. Ilonou Karlovou, advokátkou se sídlem v Písku, Karlova 108, **o uložení povinnosti na nepeněžitě plnění,**

t a k t o :

- I. Žalovaný **je povinen** vydat žalobci soupis všech faktur včetně částky a měny a to za období od 1.3.2012 do 26.6.2015, které jí uhradila společnost **Krauss Maffei Group GmbH**, se sídlem Krauss Maffei Strase 2, 80997 München, Německo, když tento seznam musí obsahovat minimálně označení společnosti Krauss Maffei Group GmbH, číslo uhrazené faktury, fakturovanou částku, měnu, ve které bylo fakturováno, datum splatnosti a úhrady příslušné faktury, prohlášení žalovaného, že tento soupis je správný a úplný, datum vystavení a podpis osoby oprávněné jednat za žalovaného, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný **je povinen** vydat žalobci soupis všech faktur včetně částky a měny a to za období od 1.3.2012 do 26.6.2015, které jí uhradila společnost **Krauss Maffei Technologies GmbH**, se sídlem Krauss Maffei Strase 2, 80997 München, Německo, když tento seznam musí obsahovat minimálně označení společnosti Krauss Maffei Technologies GmbH, číslo uhrazené faktury, fakturovanou částku, měnu, ve které bylo fakturováno, datum splatnosti a úhrady příslušné faktury, prohlášení žalovaného, že tento soupis je správný a úplný, datum vystavení a podpis osoby oprávněné jednat za žalovaného, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- III. Žalovaný **je povinen** vydat žalobci soupis všech faktur včetně částky a měny a to za období od 1.3.2012 do 26.6.2015, které jí uhradila společnost **Krauss Maffei Berstorf GmbH**, se sídlem An der Breiten Wiese 3/5, 30625 Hannover, Německo, když tento seznam musí obsahovat minimálně označení společnosti Krauss Maffei Berstorf GmbH, číslo uhrazené faktury, fakturovanou částku, měnu, ve které bylo fakturováno, datum splatnosti a úhrady příslušné faktury, prohlášení žalovaného, že tento soupis je správný a úplný, datum vystavení a podpis osoby oprávněné jednat za žalovaného, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žalovaný **je povinen** vydat žalobci soupis všech faktur včetně částky a měny a to za období od 1.3.2012 do 26.6.2015, které jí uhradila společnost **Krauss Maffei Automation GmbH**, se sídlem Möslstrase 19, 85445 Oberding-Schwaig, Německo, když tento seznam musí obsahovat minimálně označení společnosti Krauss Maffei Automation GmbH, číslo uhrazené faktury, fakturovanou částku, měnu, ve které bylo fakturováno, datum splatnosti a úhrady příslušné faktury, prohlášení žalovaného, že tento soupis je správný a úplný, datum vystavení a podpis osoby oprávněné jednat za žalovaného, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- V. Žalovaný **je povinen** vydat žalobci soupis všech faktur včetně částky a měny a to za období od 1.3.2012 do 26.6.2015, které jí uhradila společnost **Krauss Maffei Automation GmbH**, se sídlem August-Horch-Strase 3, 19061 Schwerin, Německo, když tento seznam musí obsahovat minimálně označení společnosti Krauss Maffei Automation GmbH, číslo uhrazené faktury, fakturovanou částku, měnu, ve které bylo fakturováno, datum splatnosti a úhrady příslušné faktury, prohlášení žalovaného, že tento soupis je správný a úplný, datum vystavení a podpis osoby oprávněné jednat za žalovaného, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VI. Žalovaný **je povinen** vydat žalobci soupis všech faktur včetně částky a měny a to za období od 1.3.2012 do 26.6.2015, které jí uhradila společnost **Krauss Maffei Technologies GmbH**, se sídlem An der Heusteige 5, 91757 Treuchtlingen, Německo, když tento seznam musí obsahovat minimálně označení společnosti Krauss Maffei Technologies GmbH, číslo uhrazené faktury, fakturovanou částku, měnu, ve které bylo fakturováno, datum splatnosti a úhrady příslušné faktury, prohlášení žalovaného, že tento soupis je správný a úplný, datum vystavení a podpis osoby oprávněné jednat za žalovaného, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VII. Žalovaný **je povinen** vydat žalobci soupis všech faktur včetně částky a měny a to za období od 1.3.2012 do 26.6.2015, které jí uhradila společnost **Netstal Deutschland GmbH**, se sídlem Dreifelderstrase 40, 70599 Stuttgart, Německo, když tento seznam musí obsahovat minimálně označení společnosti Netstal Deutschland GmbH, číslo uhrazené faktury, fakturovanou částku, měnu, ve které bylo fakturováno, datum splatnosti a úhrady příslušné faktury, prohlášení žalovaného, že tento soupis je správný a úplný, datum vystavení a podpis osoby oprávněné jednat za žalovaného, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- VIII. Žalovaný **je povinen** vydat žalobci soupis všech faktur včetně částky a měny a to za období od 1.3.2012 do 26.6.2015, které jí uhradila společnost **Krauss Maffei Technologies spol. s r.o.**, se sídlem Hlavná 2077, 03852 Sučany, Slovenská republika, když tento seznam musí obsahovat minimálně označení společnosti Krauss Maffei Technologies spol. s r.o., číslo uhrazené faktury, fakturovanou částku, měnu, ve které bylo fakturováno, datum splatnosti a úhrady příslušné faktury, prohlášení žalovaného, že tento soupis je správný a úplný, datum vystavení a podpis osoby oprávněné jednat za žalovaného, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IX. Žalovaný **je povinen** vydat žalobci soupis všech faktur včetně částky a měny a to za období od 1.3.2012 do 26.6.2015, které jí uhradila společnost **Burgsmüller GmbH**, se sídlem Haingergstrase 1, 37547 Kreiensen, Německo, když tento seznam musí obsahovat minimálně označení společnosti Burgsmüller GmbH, číslo uhrazené faktury, fakturovanou částku, měnu, ve které bylo fakturováno, datum splatnosti a úhrady příslušné faktury, prohlášení žalovaného, že tento soupis je správný a úplný, datum vystavení a podpis osoby oprávněné jednat za žalovaného, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- X. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradu nákladů tohoto řízení částku 25.958,- Kč, do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.
- XI. Žalovaný **je povinen** zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Českých Budějovicích na náhradu nákladů tohoto řízení částku 700,- Kč, do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou soudu dne 26. 6. 2015 se žalobce proti žalovanému domáhal uložení povinnosti na nepeněžitě plnění, a to povinnosti vydat žalobci soupis všech faktur včetně částky a měny, a to za období od 1. 3. 2013 do 26. 6. 2015, které žalovanému uhradily v žalobních petitech 1) - 10) specifikované jednotlivé divize koncernu (skupiny) Krauss Maffei se sídlem v Německu s tím, že tento seznam musí v každém jednotlivém případě obsahovat minimálně označení dílčí společnosti koncernu, číslo uhrazené faktury, fakturovanou částku, měnu, ve které bylo fakturováno, datum splatnosti a úhrady příslušné faktury, prohlášení žalovaného, že tento soupis je správný a úplný, datum vystavení a podpis osoby oprávněné jednat za žalovaného, to vše s odůvodněním, že žalobce uzavřel se žalovaným ústní zprostředkovatelskou smlouvu, na základě které se zavázal pro žalovaného vyvíjet činnost směřující k uzavření smlouvy na odbyt jeho strojírenských služeb právě společnostmi koncernu (skupiny) Krauss Maffei se sídlem v Německu. Uplatněný nárok na vydání soupisu faktur, které žalovaný vystavil jednotlivým divizím koncernu Krauss Maffei za dodávku strojírenských výrobků a které byly těmito společnostmi zaplacený, žalobce odůvodnil tím, že obsahem uzavřené zprostředkovatelské smlouvy mezi účastníky byl závazek žalobce zprostředkovávat pro žalovaného příležitost uzavřít se společnostmi koncernu (skupiny) Krauss Maffei smlouvy na dodávku zboží a korespondující závazek žalovaného poskytnout žalobci

dohodnutou provizi ve výši 3% z uskutečněných obchodů. Dle žalobního tvrzení žalobce svému závazku dostál, žalovaný však žalobci ani neposkytl podklady, na jejichž základě by mohl vyčíslit provizi a domáhat se jí vůči žalovanému.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby v plném rozsahu s odůvodněním, že mezi účastníky k uzavření zprostředkovatelské smlouvy nikdy nedošlo. Žalovaný pouze připustil, že sporné strany jednaly o možnosti, že by žalobce zprostředkoval obchody pro žalovaného. Žalovaný současně namítal, že žalobce ani žádnou činnost na základě tvrzené zprostředkovatelské smlouvy pro žalovaného nevykonával. Žalovaný tvrdil, že má k dispozici své pracovníky obchodního úseku, kteří samostatně jednají s německými partnery ohledně sjednávání obchodů a nepotřebuje a v rozhodné době nepotřeboval k této činnosti dalšího prostředníka, navíc za situace, kdy se žalobcem žalovaný v roce 2011 ukončil pracovní poměr dohodou. Dle žalovaného, provize mezi účastníky nebyla sjednána, žalovanému povinnost, již se žalobce domáhá, nevznikla.

Usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 3.9.2015, č.j. 25C 193/2015-67 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 18.1.2016, č.j. 22 Co 2034/2015-78 bylo již pravomocně rozhodnuto o zastavení řízení o části žaloby v bodu 7) žalobního návrhu s ohledem na překážku věci pravomocně rozhodnuté.

Otázkou podstatnou pro toto řízení se zabývaly i vyšší soudy ve skutkově obdobné věci vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 13 Cm 2446/2012. Pro posuzovaný případ je použitelná argumentace z odůvodnění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 2. 2014, č.j. Cmo 299/2013-119, který nabyl právní moci dne 22. 4. 2014 a jímž byl ve výroku I. potvrzen rozsudek soudu prvního stupně – rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4. 4. 2013, č.j. 13 Cm 2446/2012 – 79 (žalovanému bylo uloženo vydat žalobci soupis všech uhrazených faktur včetně částky a měny žalované společnosti společností Krauss Maffei AG). Podepsaný soud se ztotožňuje s náhledem, že základní prejudiciální otázkou, kterou je třeba (i v daném případě) vyřešit, je otázka existence tvrzeného smluvního vztahu mezi účastníky řízení. Řešení dalších otázek, například to, zda a v jakém rozsahu žalobce zprostředkovatelskou činností žalovanému poskytl, má své místo až v případném sporu o zaplacení provize. Již proto není námitka žalovaného, že žalobce neprokázal, že v jeho prospěch zprostředkoval obchody, důvodná, respektive nejde o skutečnost pro tento spor relevantní.

Podepsaný soud se tedy zaměřil na posouzení výše uvedené předběžné otázky a z provedeného dokazování zjistil následující skutkový stav:

Mezi účastníky řízení nebylo sporu o tom, že žalobce byl dříve, a to v období od 1. 10. 2010 do 30. 6. 2011 zaměstnancem žalovaného. S uvedeným zjištěním koresponduje obsah pracovní smlouvy uzavřené mezi žalovaným jako zaměstnavatelem zastoupeným předsedou představenstva [REDAKCE] a žalobcem jako zaměstnancem dne 1. 10. 2010 se sjednaným dnem nástupu do práce 1. 10. 2010 a dohodnutým druhem práce – pracovník obchodního oddělení, referent projektu. Z dohody o skončení pracovního poměru uzavřené mezi těmiž subjekty dne 7.6.2011 pak vyplývá, že pracovní poměr mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, založený pracovní smlouvou dne 1. 10. 2010, skončil dnem 30. 6. 2011, když tato dohoda byla uzavřena po „oboustranném ujednání“. Účastníci řízení dále učinili nesporným, že žalobci vzniklo dne 15.2.2012 živnostenské oprávnění, jak vyplývá též z výpisu

ze živnostenského rejstříku, dle kterého žalobci uvedeného dne vzniklo oprávnění pro výkon podnikatelské činnosti v oboru, mimo jiné, zprostředkování obchodu a služeb či výroba a obchod a služby jinde nezařazené. Žalobci podnikajícím jako fyzická osoba dle živnostenského zákona nezapsaná v obchodním rejstříku bylo přiděleno IČ: [REDAKCE]. Od počátku řízení byla mezi stranami nesporná i skutečnost, že žalobce vyzval žalovaného k úhradě faktury č. [REDAKCE] vystavené dne 16. 2. 2012 splatné dne 16. 2. 2012 znějící na částku 13.000,- Kč, a to za „základní provizní ohodnocení, zprostředkování služeb za měsíc únor 2012“, jak se podává též z obsahu citované faktury. Žalovaný dále potvrdil skutkové tvrzení žalobce o tom, že faktura shora byla žalovaným žalobci téhož dne 16. 2. 2012 v částce 13.000,- Kč proplacena, jak je zjišťováno též z výdajového pokladního dokladu vystaveného žalovaným pro žalobce. Z nesporných tvrzení obou stran vzal soud dále za prokázané, že žalobce se žalovaným uzavřeli dne 1. 3. 2012 smlouvu o nájmu, na základě které žalovaný coby pronajímatel přenechal žalobci coby nájemci k dočasnému užívání, ve smlouvě specifikované nebytové prostory, když dle článku II. odst. 1. touto smlouvou žalovaný žalobci přenechal k užívání nebytové prostory a části pozemků dále specifikované včetně veškerých součástí a příslušenství (zejména technické a jiné vybavení...), a to v rozsahu a) kancelář č. 48, když u uvedených prostorů byl žalobci umožněn odběr elektrické energie, přístup k internetu, jakož i další dohodnuté [REDAKCE] s pronájmem spojené, samostatně fakturované, mimo jiné pevná linka, kopírovací služby apod. Účel nájmu byl sjednán z článku III. odst. 1 tak, že nájemce bude předmět nájmu užívat „k účelu administrativních činností spojených s podnikatelskými aktivitami v rámci svého podnikání“.

Žalovaný výslovně připustil, že strany tohoto řízení jednaly o možnosti, že by žalobce pro žalovaného zprostředkoval obchody, když v této souvislosti žalobce jednal o zprostředkování s předsedou představenstva žalovaného [REDAKCE]. Žalovaný dále učinil nesporným, že žalobci byl zaslán přípis předsedy představenstva žalovaného ze dne 19.6.2012 i emailový dopis ze strany [REDAKCE] ze dne 22.8.2012.

Z výpisu z obchodního rejstříku žalovaného vzal soud za prokázané, že v rozhodné době byl předsedou představenstva žalovaného [REDAKCE] místopředsedou představenstva [REDAKCE] a členem statutárního orgánu žalovaného – představenstva [REDAKCE]. Dle zapsaného způsobu jednání obchodní společnosti RICHMONT – CZ a.s. pak společnost zastupuje navenek a jedná jménem společnosti každý člen představenstva. Emailem ze dne 19.6.2012 odeslaným žalobcem [REDAKCE] s označeným předmětem: „Provize“ žádá žalobce předsedu představenstva žalovaného o zaslání, případně dodání potvrzení sjednaného uznání o výši provize žalobce za zprostředkované obchody. Na uvedený email vzápětí reaguje žalovaný (jednající [REDAKCE] přípisem ze dne 19.6.2012, jímž předseda představenstva žalovaného potvrzuje, že mezi žalobcem a žalovaným bylo jednáno o provizi za zprostředkované obchody ve výši 3%, a to z konkrétně sjednaných a zaplacených obchodních případů, které žalobce „nezpochybnitelně svou činností zajistil“. Z emailového dopisu žalobce adresovaného [REDAKCE] ze dne 22.8.2012 se podává, že žalobce se obrací na člena představenstva žalovaného s tím, že jej již dříve informoval o tom, že došlo k narušení jeho externího připojení jeho adresy [REDAKCE], aniž by byla provedená náprava. Uvedené shledává žalobce v protikladu se vzájemnou dohodou o kontrole objednávek firmy Krauss Maffei s tím, že obchodní spolupráce vznikla výhradně na základě žalobcem realizované zprostředkovatelské činnosti a žalobci tak náleží možnost kontroly objednávek, když v této souvislosti odkazuje na vzájemně ujednanou provizi. Žalobce současně upozorňuje na výkon své zprostředkovatelské činnosti pro zákazníka „firmu Krauss Maffei“, když

opětovně zdůrazňuje své právo na provizi z obchodu mezi žalovaným a firmou „Krauss Maffei“. Reakcí na uvedený email žalobce je pak emailový dopis ze strany [REDAKCE] adresovaný žalobci téhož dne 22.8.2012, jímž jmenovaný člen představenstva žalovaného výslovně žalobci sděluje, že nikdo ze společnosti žalovaného nijak neupíral a neupírá právo žalobci na jeho provizi z obchodu mezi společnostmi RICHMONT – CZ a.s. a „společností Krauss Maffei“. [REDAKCE] dále výslovně prohlašuje: „Bylo dohodnuto, že obdržíte (tuším 3%) z uhrazených faktur firmou Krauss Maffei. Já osobně jsem vám slíbil a slib dodržím, že jednou měsíčně dostanete přehled uhrazených pohledávek za firmou Krauss Maffei a na tomto základě bude provize dle platného obchodního zákoníku Vaší osobě vyplacena. Samozřejmě po vyplacení faktury od vás. Pokud máte obavy, že bychom Vám některý z obchodů tajili, máte možnost se informovat u Krauss Maffei, a učinit protikontrolu“. [REDAKCE] dále ve svém emailu vyrozumívá žalobce o tom, že po emailech panu [REDAKCE] a otci [REDAKCE] (toho času na dovolené v zahraničí), tj. [REDAKCE] a též přímo [REDAKCE] tento zakázal panu [REDAKCE] vytvoření nové emailové adresy pro osobu žalobce. [REDAKCE] však opětovně vyzdvihuje, že žalobce má plné právo poptávat díly pro firmu Krauss Maffei u jiných dodavatelů. V závěru emailu pak [REDAKCE] zopakoval: „Pokud bude probíhat další obchodní styk mezi naší společností a společností Krauss Maffei, Vaši provizi vám vždy proplatíme, jak bylo dohodnuto“. Po této korespondenci následuje email od žalobce adresovaný [REDAKCE] ze dne 24.8. 2012, jímž žalobce sděluje [REDAKCE] že se jen náhodou dozvěděl, že nákupčí Krauss Maffei neobdržel poslední slíbené ocenění dílu, přestože pan [REDAKCE] potvrdil žalobci, že termín dodrží. Z tohoto dílčího emailu je zřejmé, že následně již komunikace mezi žalobcem a žalovaným vázla, až spolupráce postupně ustala, jak tvrdí žalobce.

Z výše uvedené komunikace (doplněné o důkazy popsané níže) mezi žalobcem a představitelem žalovaného, oběma jednajícími jménem žalovaného z pozice předsedy, popřípadě člena statutárního orgánu žalovaného, když tito jsou dle zápisu z obchodního rejstříku oprávněni jednat za žalovaného samostatně, vzal soud za prokázané, že mezi žalobcem a žalovaným došlo k platnému uzavření zprostředkovatelské smlouvy, jejímž obsahem byl závazek žalobce vyvíjet činnost pro žalovaného směřující k tomu, aby žalovaný měl příležitost uzavřít smlouvy na dodávku svých produktů s „firmou Krauss Maffei“ bez rozlišení právní formy, tedy nepochybně se všemi jednotlivými společnostmi koncernu (skupiny) Krauss Maffei, jehož centrála má sídlo v Mnichově, v Německu. Obě smluvní strany se dohodly na všech podstatných náležitostech této smlouvy, mimo jiné na tom, že žalovaný je zavázán uhradit žalobci za zprostředkování obchodů mezi žalovaným a společnostmi koncernu Krauss Maffei, provizi ve výši 3% z faktur vystavených těmito společnostmi za uskutečněné obchody, a to z faktur zaplacených za realizované dodávky zboží. Žalobce se s žalovaným dohodl na vzniku nároku na výše uvedenou provizi až splněním závazku „firmou Krauss Maffei“, tedy příp. jednotlivými společnostmi příslušejícími ke skupině Krauss Maffei, ze smlouvy zprostředkované žalobcem, přičemž žalovaný převzal závazek předat žalobci faktury vystavené společností skupiny Krauss Maffei (tedy včetně společností v dílčích žalobních petitech vyjmenovaných) žalovaným, za dodané zboží žalovaným, a to ty faktury, které byly jmenovaným obchodním partnerem žalovaného zaplacený, uhrazeny. Teprve na základě těchto podkladů mohl žalobce vyúčtovat svou provizi vůči žalovanému.

Skutečnost, že smluvní strany posuzované zprostředkovatelské smlouvy zamýšlely v době jejího uzavírání sjednání závazku žalobce provádět pro žalovaného činnost směřující k zajištění příležitosti k uzavření obchodních smluv s koncernem Krauss Maffei jako celkem zahrnujícím

nepochybně všechny jeho součásti, divize, je prokázána nejen výše uvedenou komunikací žalobce a [REDAKCE] [REDAKCE] popřípadě [REDAKCE] [REDAKCE] když všichni zúčastnění hovoří pouze obecně o firmě „Krauss Maffei“ bez zdůraznění některé konkrétní dílčí společnosti náležející k této skupině, ale též z dalšího (v řízení provedeného) dokazování, zejména účastnické výpovědi žalobce, podporované výpovědí svědka [REDAKCE] vyplněného dotazníku určeného pro potenciální dodavatele koncernu Krauss Maffei (bez rozlišení právní formy), popř. emailu ze dne 8.3.2012.

Žalobce ve své účastnické výpovědi popsal jednání, která předcházela uzavření tvrzené smlouvy o zprostředkování. Soud hodnotí výpověď žalobce jako věrohodnou, korespondující s obsahem dalších, zejména listinných důkazů. Teprve poté, co žalobce ukončil pracovní poměr se žalovaným, získal živnostenské oprávnění a započal s činností ve smyslu zprostředkování obchodu pro žalovaného. Iniciativa vzešla ze strany žalobce, který oslovil představitele žalovaného, nejprve neformálně [REDAKCE] [REDAKCE] a posléze zejména [REDAKCE] [REDAKCE] s nabídkou, že by mohl najít nového zákazníka pro žalovaného, když v dané době měl žalovaný jen jednoho velkého odběratele a to firmu THINKERS. Žalobce pocítil zájem ze strany obou jmenovaných představitelů žalovaného, přičemž v úvodních měsících roku 2012 probíhaly výše uvedené neformální rozhovory. Poté, co si žalobce zařídil živnostenské oprávnění, tedy s určitým odstupem od úvodních rozhovorů proběhla zásadní jednání mezi žalobcem a [REDAKCE] [REDAKCE] v jejichž rámci se strany dohodly na obsahu uzavírané smlouvy o zprostředkování, jak již bylo soudem výše zjištěno. Dohoda mezi žalobcem a [REDAKCE] [REDAKCE] jednajícím za žalovaného v ústní formě, zněla tak, že žalobce přivede nového zákazníka žalovanému s tím, že prvním obchodním partnerem, kterého měl žalobce pro žalovaného získat, byl právě koncern Krauss Maffei, o němž od počátku jmenovaní hovořili obecně jako o „firmě Krauss Maffei“ bez určení právní formy. [REDAKCE] [REDAKCE] v rámci smluvních jednání přímo vyzval žalobce k určení výše provize. Žalobce navrhl provizi ve výši 3% se zdůvodněním, aby žalovaný zůstal konkurenceschopný, neboť měl zájem na tom, aby spolupráce mezi žalovaným a nově nalezeným zákazníkem fungovala, o to se snažil i po celou dobu od uzavření zprostředkovatelské smlouvy. Na konkrétní výši provize a způsobu jejího vyúčtování se žalobce dohodl s [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] ve shora naznačené výši, když k vyčíslení provize žalobcem mělo dle ujednání s [REDAKCE] [REDAKCE] starším dojít, až když budou uskutečněny zprostředkovávané obchody. Dohoda mezi smluvními stranami byla tedy taková, že na provizi žalobce získá nárok po zaplacení faktury vystavené žalovaným zákazníkem za dodávku výrobků žalovaného pro společnost Krauss Maffei za současného sjednání závazku žalovaného předložit žalobci podklady o zaplacených fakturách, tedy předložit faktury, z nichž bude zřejmé, že došlo k jejich proplacení firmou Krauss Maffei. Bylo tedy dohodnuto, že žalobce obdrží zaplacené faktury, aby na jejich podkladě mohl provést vyúčtování sjednané provize ve shora uvedené výši 3% z uskutečněných obchodů. Zájem žalobce od počátku směřoval k tomu, aby se počáteční spolupráce mezi firmou Krauss Maffei a žalovaným RICHMONT-CZ, s.r.o. rozvíjela, aby fungovala, když žalobce při výkonu této činnosti pro žalovaného vycházel ze svých zkušeností získaných z německého prostředí.

Za účelem výkonu sjednané činnosti pro žalovaného měl žalobce od žalovaného pronajatu kancelář. V této kanceláři měl přístup k internetu, měl od žalovaného zapůjčený wifi router, pronajatý laptop. Na tomto laptopu realizoval emailovou korespondenci se zřízenou emailovou adresou od žalovaného se jménem žalobce a koncovkou firmy RICHMONT. Byť žalobce ve své výpovědi připouští, že v době po skončení pracovního poměru u žalovaného měl pronajatu kancelář od žalovaného prvotně z důvodu, že společnost žalovaného vyráběla jeho produkt a

též žalobce překládal internetové stránky žalovaného do německého jazyka, posléze skutečně začal využívat pronajatou kancelář od žalovaného právě coby součást sjednané spolupráce účastníků v rámci uzavřené zprostředkovatelské smlouvy.

Na konkrétní výši provize se definitivně strany dohodly v okamžiku, kdy došlo k nacenění prvních vzorků výrobků žalovaného pro firmu Krauss Maffei. Z emailové korespondence předestřené v odůvodnění tohoto rozsudku níže, je zřejmé, že žalobce k naplňování uzavřené zprostředkovatelské smlouvy využíval žalovaným pro něj zřízenou emailovou adresu [REDAKCE]. Dle své výpovědi žalobce na jaře roku 2012 prostřednictvím emailové korespondence oslovil firmu Krauss Maffei za účelem zprostředkování zakázek – dodeje výrobků žalovaného. Žalobce tak učinil vyplněním standardního formuláře (dotazníku) získaného jím z webových stránek koncernu Krauss Maffei. Žalobce si tedy nejprve vyhledal základní informace o tomto koncernu na internetu. Žalobce se zaměřil právě na koncern Krauss Maffei, který mu byl již dříve znám coby velká společnost, když žalobce dlouhá léta vyrůstal a žil v Německu. Žalobce od počátku záměrně hledal velké firmy pro spolupráci se žalovaným, společnost Krauss Maffei oslovil jako koncern, kontaktoval tuto s tím, že se obrátil na její centrálu v Mnichově. Činnost žalobce směřovala ke zprostředkování spolupráce mezi žalovaným a centrálou Krauss Maffei v Mnichově, žalobce připouští, že se posléze spolupráce rozšířila do jednotlivých divizí Krauss Maffei. Spolupráci s koncernem Krauss Maffei zprostředkoval výhradně žalobce, do této doby spolupráce mezi žalovaným a firmou Krauss Maffei neprobíhala. Žalobce ve své výpovědi potvrdil, že vyplnil tiskopis dotazníku výše, jak vyplývá též z vytištěného dotazníku, do něhož žalobce vyplnil citlivé údaje o firmě žalovaného, které si vyžádal od [REDAKCE] a následně tyto obdržel od sekretářky vedení firmy žalovaného na pokyn [REDAKCE] staršího. Vyplněný dotazník v rozsahu několika stránek pak žalobce emailem na centrálu Krauss Maffei v Mnichově, na internetových stránkách koncernu uvedenou emailovou adresu přeposlal a to emailem ze dne 8.3.2012. Z citovaného emailu ze dne 8.3.2012 ve spojení s jeho překladem do českého jazyka provedeným tlumočnicí [REDAKCE]. [REDAKCE] s připojenou tlumočnickou doložkou (dotazník i email z obsahu spisu vedeného u podepsaného soudu pod sp.zn. 35C 304/2014) vzal soud za prokázané, že žalobce se v souladu s uzavřenou smlouvou o zprostředkování, v zájmu nalezení nového odběratele pro žalovaného, obrátil právě na koncern Krauss Maffei za účelem navázání obchodní spolupráce mezi tímto a žalovaným. Doručení tohoto emailu potvrzuje též svědek [REDAKCE] ve své výpovědi zachycené v protokolu o výsledku dožádaným soudem – Okresním soudem v Nových Zámcích, Slovenská republika. Svědek [REDAKCE] zdůraznil, že citovaný email byl doručen centrále společnosti Krauss Maffei. Ze strany koncernu Krauss Maffei jako celku pak byla navázána komunikace se žalovaným a to konkrétně nejprve telefonická, posléze emailová a dále pak i osobní, a to konkrétně mezi svědkem [REDAKCE] a žalobcem. Skupina Krauss Maffei prostřednictvím svědka [REDAKCE] („firma Krauss Maffei“) reagovala právě na citovaný email s připojeným kontaktním formulářem, když svědek [REDAKCE] potvrzuje, že nejprve telefonicky, potom emailem právě žalobce kontaktoval a následně se pak osobně dne 14.3.2012 setkal se zástupci žalovaného, mezi nimiž byl i žalobce. Prvotní komunikace, jak vyplývá z výpovědi svědka [REDAKCE] tak proběhla výhradně se žalobcem na základě jeho vyhledání a oslovení koncernu Krauss Maffei. Dle výpovědi svědka je tomuto známa osoba žalobce i žalované společnosti právě od měsíce března 2012. Svědek v rozhodné době zastupoval koncern Krauss Maffei jako celek, současně působil na pozici externího konzultanta pro společnost Krauss Maffei – Kunststoff Technik GmbH a to na základě smlouvy uzavřené v červnu 2007. Svědek vyzdvihl, že spolupráce mezi společnostmi RICHMONT a Krauss Maffei začala právě na základě vyplněného formuláře a emailu ze dne 8.3.2012, když do té doby není svědku známa

jakákoliv předchozí spolupráce mezi výše uvedenými osobami či setkání zástupců obou společností. Svědek potvrdil, že zastupoval všechny součásti koncernu Krauss Maffei, byť se postupně zpřesňovala ujednání mezi společnostmi o budoucích zakázkách pro konkrétní divize koncernu a to zejména pro dílčí společnost Krauss Maffei Technologies GmbH. Výpověď svědka [REDACTED] podporuje výpověď žalobce, který uvádí, že se mu ozvala přímo firma Krauss Maffei s tím, že mají zájem o první návštěvu ve firmě žalovaného a o zpracování nabídky výrobků ze strany žalovaného. Žalobce takto vstoupil do jednání se svědkem [REDACTED] strategickým nákupčím podléhající centrále v Mnichově. Výpovědi obou jmenovaných jsou potvrzovány obsahem emailu ze dne 9. 3. 2012, jímž svědek [REDACTED] [REDACTED] strategický nákupčí pro východní Evropu s využitím emailové adresy s koncovkou kraussmaffei.com takto promptně reaguje na email žalobce ze dne 8.3.2012 ve věci označené jako „dodavatel-RICHMONT-CZ a.s.“ s nezbytnou domluvou na úvodním telefonickém kontaktu. Bezprostředně následuje email žalobce ze dne 9.3.2012 svědku [REDACTED] jehož obsahem je potvrzená výpověď žalobce i svědka [REDACTED] o úvodním telefonickém jednání jmenovaných, na základě kterého již uvedené osoby vstupují do vyjednávání o zpracování cenových nabídek na strojírenské dílce vyráběné žalovaným. Komunikace mezi svědkem [REDACTED] a žalobcem v zájmu navázání obchodní spolupráce mezi žalovaným a koncernem Krauss Maffei a jeho jednotlivými divizemi průběžně probíhala i nadále, jak o tom svědčí výpověď žalobce podepřená výpovědí svědka [REDACTED] i následující emailová korespondence:

Emailem ze dne 6. 4. 2012 žalobce [REDACTED] [REDACTED] vyrozumívá o pokračování v nacenění produktů žalovaného. Emailem ze dne 11. 4. 2012 jej pak informuje o zahájení ocenění s tím, že v následujících dnech bude odeslán balík oceněných produktů. Emailem ze dne 16. 4. 2012 dále žalobce [REDACTED] [REDACTED] sděluje, že již dne 18.4.2012 má počítat s dalším oceněním produktů žalovaného. Jak vyplynulo z výpovědi žalobce a svědka [REDACTED] již 14. 3. 2012 přijal [REDACTED] [REDACTED] pozvání k návštěvě firmy žalovaného, žalobce jej přijal na vrátnici firmy a poté se svědek [REDACTED] setkal s oprávněnými zástupci žalovaného, vedoucími představiteli žalovaného, konkrétně s [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] a místopředsedou představenstva [REDACTED] Tito představili svědku [REDACTED] žalovanou společnost, oproti tomu jim svědek [REDACTED] představil firmu Krauss Maffei. Zástupci žalovaného za součinnosti žalobce provedli svědka [REDACTED] celou firmou, načež svědek [REDACTED] projevil velký zájem o spolupráci. Následovala první vážná návštěva hlavních nákupčích firmy Krauss Maffei u žalovaného, když se jednalo o zakázkách s tím, že firma Krauss Maffei měla zájem o zakázku velkého rozsahu. Realizaci návštěvy hlavních nákupčích firmy Krauss Maffei u žalovaného zajišťoval žalobce, jak opět vyplývá z emailové korespondence mezi žalobcem a svědkem [REDACTED] Z emailu ze dne 15. 5. 2012 ze strany žalobce adresovaného [REDACTED] [REDACTED] označeného jako „Odpověď: cenová nabídka“ se podává, že žalobce jmenovanému [REDACTED] [REDACTED] zasílá opravenou tabulku ocenění, žádá o vytipování potřebných vzorků, které hodlá žalovaný do termínu plánované návštěvy připravit s tím, že se dotazuje žalobce na datum této plánované návštěvy. Obsahem tohoto emailu je potvrzována i dílčí část výpovědi žalobce o tom, že to byl právě žalobce, kdo přeposílal zpracovávanou cenovou kalkulaci firmě Krauss Maffei, když tuto (se zpožděním) zpracovával zaměstnanec žalovaného pan [REDACTED] Taktéž dle výpovědi žalobce osvědčené citovanou emailovou korespondencí přecházely přes žalobce veškeré vzorky výrobků společnosti žalovaného, když žalobce byl tím, kdo vedl onu emailovou korespondenci s nákupčími společnosti Krauss Maffei. I svědek [REDACTED] potvrdil, že na setkání dne 14. 3. 2012 se osobně setkal poprvé se žalobcem a zástupci žalované společnosti, při tomto osobním setkání došlo mezi nimi a žalobcem k výměně vizitek, svědek [REDACTED] žalobci předal vizitku společnosti Krauss Maffei. Uvedené dokládá též vizitka [REDACTED] [REDACTED] coby strategického nákupčího

pro východní Evropu se zdůrazněním firmy „Krauss Maffei“ a emailové adresy svědka s dodatkem kraussmaffei.com. Obdobně pak žalobce dokládá vizitky i kolegů [REDAKCE] [REDAKCE] hlavních nákupčích firmy Krauss Maffei, konkrétně [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] u všech s odkazem na internetové stránky: www.kraussmaffei.com, tedy internetové stránky centrály Krauss Maffei v Mnichově. Byť u posledních tří jmenovaných je pod výrazným nápisem Krauss Maffei uvedeno též označení divize Krauss Maffei Technologies GmbH a obdobně pak u [REDAKCE] [REDAKCE] Krauss Maffei AG, je i na těchto vizitkách odkaz na internetové stránky centrály skupiny, přičemž vizitka [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] je pak dále opatřena poznámkou, že se jedná o společnost skupiny Krauss Maffei. Z výpovědi žalobce podepřené výpovědí svědka [REDAKCE] a obsahem citovaných vizitek vzal soud za prokázané, že svědek [REDAKCE] se žalobci představil jako strategický nákupčí pro východní Evropu právě pro koncern Krauss Maffei, což bylo zřejmé i z jím předložené vizitky, přičemž i hlavní nákupčí koncernu Krauss Maffei posléze potvrdili, že svědek [REDAKCE] je jejich zaměstnanec. Byť se posléze ukázalo, že je pouze externím zaměstnancem, nic takového po celou dobu, co byl žalobce v kontaktu se svědkem [REDAKCE] nezaznělo. Výpověď svědka [REDAKCE] je prokázáno, že již na tuto první vážnou návštěvu zaměstnanců společnosti Krauss Maffei navázala jednání, jejichž výsledkem byla dne 6.6.2012 z Mnichova vystavená první objednávka na dodávku zboží žalovaného. Svědek [REDAKCE] potvrdil aktivní účast žalobce v úvodních jednáních směřujících k navázání obchodní spolupráce mezi žalovaným a koncernem Krauss Maffei. Svědek vypověděl, že za přítomnosti žalobce se uskutečnila minimálně 2 jednání zástupců žalovaného a koncernu Krauss Maffei. Dne 6.6.2012 byla zadána první objednávka na výrobu vzorků výrobků žalovaného pro Krauss Maffei. Soud je toho názoru, že není rozhodné (jak potvrzuje žalobce i svědek [REDAKCE] že žalobce tomuto nepředkládal žádnou plnou moc, na základě které se zástupci koncernu Krauss Maffei jedná, když svědek zdůraznil, že to ani neočekával, nebylo to součástí běžné praxe při obchodních setkáních. Byť svědek [REDAKCE] uvádí, že se mu žalobce představil jako prodejce žalované společnosti, zatímco žalobce vypověděl, že se představil jako zprostředkovatel, není tato mírná odlišnost ve výpovědích obou jmenovaných rozhodná pro toto řízení. Podstatným zůstává, že z následného chování žalobce i osob oprávněných jednat jménem (popřípadě za) žalovaného po uzavření tvrzené zprostředkovatelské smlouvy lze jednoznačně dovodit závěr o existenci smlouvy o zprostředkování a jejím uskutečňování žalobcem, když žalobce podnikal kroky k získání smluvními stranami uvažovaného zákazníka – skupiny Krauss Maffei. [REDAKCE] [REDAKCE] ostatně již v citovaném emailu ze dne 22.8.2012 odkazuje na „další“ obchodní styk mezi žalovaným a Krauss Maffei. Obdobně pak [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] v přípisu ze dne 19.6.2012 hovoří o „sjednaných obchodních případech“, které žalobce „nezpochybnitelně svou činností zajistil“.

Emailem ze dne 5.6.2012 žalobce svědku [REDAKCE] děkuje jménem firmy RICHMONT - CZ a.s. za prokázanou důvěru, odkazuje na předchozí telefonické jednání, domluvu ze dne 4.6.2012, na základě které zasílá kontaktní údaje firmy RICHMONT - CZ a.s. I obsah uvedeného emailu rozporuje skutkové tvrzení strany žalované, že tato již před započatím tvrzených kroků žalobce na základě smlouvy o zprostředkování sama bez přičinění žalobce kontaktovala společností příslušející je koncernu Krauss Maffei, přičemž obchodní spolupráce byla navázána bez jakékoli účasti žalobce a to již v roce 2011. Soudu se jeví jako nelogickým takové tvrzení žalovaného za situace, kdy žalobce teprve v měsíci červnu 2012 na žádost zástupců skupiny Krauss Maffei těmto sděluje požadované kontaktní údaje žalované společnosti včetně bankovního spojení. Z emailu ze dne 7.6.2012 odeslaného žalobcem [REDAKCE] [REDAKCE] soud zjistil, že je podávána informace o zaslání první objednávky vzorků

z centrály z Mnichova. Obsah citovaného emailu koresponduje s obsahem výpovědi svědka [REDAKCE] který uváděl datum první objednávky vzorků 6.6.2012. Výpověď žalobce o plánování druhé vážné návštěvy hlavních nákupčích koncernu Krauss Maffei u žalovaného je dále podporována emailem žalobce ze dne 25.6.2012 pro [REDAKCE] [REDAKCE] jímž žalobce potvrzuje uvedenou návštěvu předběžně ve dnech 19.7. až 20.7.2012 s tím, že stvrzuje též požadavek na ocenění výkresů. Uvedený email je odpovědí žalobce na žádost svědka [REDAKCE] obsaženou v emailu ze dne 25.6.2012, kdy [REDAKCE] [REDAKCE] oslovuje žalobce s požadavkem na další rozšíření sortimentu a to ohledně nacenění přiložených čtyř výkresů s tím, že organizuje u žalovaného návštěvu kolegů z Německa v předběžném termínu, jak výše uvedeno. Emailem ze dne 29.6.2012 žalobce [REDAKCE] [REDAKCE] přeposílal cenovou nabídku zpracovanou vedoucím technologie žalovaného [REDAKCE] [REDAKCE]. O zaslání cenové nabídky jednomu z již výše jmenovaných hlavních nákupčích společnosti Krauss Maffei Technologies GmbH – panu [REDAKCE] informuje žalobce [REDAKCE] [REDAKCE] též emailem ze dne 7.7.2012. Uvedeným přípisem reaguje žalobce na emailovou žádost [REDAKCE] [REDAKCE] ze dne 6.7.2012 o zpracování cenové nabídky a její zaslání přímo na kolegu svědka [REDAKCE] - nákupčího [REDAKCE]. Z emailu žalobce ze dne 7.7.2012 adresovaného [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] vyplývá, že uvedenou korespondenci týkající se společnosti Krauss Maffei Technologies GmbH žalobce předsedovi představenstva žalovaného přeposlal, aby jej o průběhu komunikace informoval. Obsah emailu ze dne 19.7.2012, jímž vyrozumívá žalobce [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] o návštěvě „tří pánů“ z „Krauss Maffei“ dne 25.7.2012 u žalovaného potvrzuje výpověď žalobce ve spojení s výpovědí svědka [REDAKCE] o tom, že žalobce zabezpečoval, respektive zajišťoval i druhou návštěvu hlavních nákupčích. Uvedené zjištění je podporováno i obsahem emailu žalobce, adresovaného [REDAKCE] [REDAKCE] ze dne 23.7.2012 označeného jako „návštěva“, v němž žalobce sděluje poslední detaily připravované návštěvy a její plánované uvítání právě žalobcem u žalovaného.

Z výpovědi žalobce vzal soud dále za prokázané, že již zmíněná druhá návštěva hlavních nákupčích společností skupiny Krauss Maffei proběhla s tím výsledkem, že tito zástupci projevíli opravdový zájem o spolupráci, o výrobky společnosti žalovaného a jak vyplynulo z výpovědi svědka [REDAKCE] na základě těchto jednání byla následně vystavena dne 6.6.2012 první objednávka z Mnichova pro žalovaného na dodávku zboží. Z výpovědi žalobce soud dále zjistil, že krátce poté, co proběhla popsaná druhá návštěva, náhle zjistil, že jeho (dosud ke korespondenci využívaná) emailová adresa s koncovkou žalovaného je nefunkční. Ze strany žalovaného mu nebyly sdělovány žádné informace, neobdržel žádné podklady. S touto částí výpovědi žalobce pak koresponduje již výše citovaný obsah komunikace mezi žalobcem a členy statutárního orgánu žalovaného, zejména emailu ze dne 22.8.2012 v části týkající se předestřené zakázky vytvoření nové emailové adresy pro osobu žalobce.

Z emailu ze dne 19.6.2012 s označením předmětu: „Provize“, adresovaného [REDAKCE] [REDAKCE] vyplývá, že žalobce žádá předsedu představenstva žalovaného o zaslání potvrzení jimi sjednaného uznání o výši provize žalobce za zprostředkovávané obchody. Pokud žalovaná strana z uvedeného dovozuje, že žalobce ještě ke dni 19.6.2012 netušil, zda a co pro žalovaného vlastně zprostředkoval s tím, že žalobce nikterak nedoložil, jak a v jakém rozsahu vyvíjel činnost na základě tvrzené uzavřené zprostředkovatelské smlouvy, je z uvedeného vývoje vztahu mezi žalobcem a žalovaným zřejmé, že žalobce potřeboval postavit najisto tento vzájemný vztah v okamžiku, kdy, jak tvrdí žalobce, nabyl pochybnosti, že s ním nebude jednáno ze strany žalované férově. Žalobce posléze dopisem ze dne 23.10.2012 zastoupen svým tehdejším právním zástupcem JUDr. Petrem Neubauerem, i.s. Mgr. Jiřím Čechem vzhledem k obsahu prohlášení žalovaného ze dne 19.6.2012 a emailu ze dne 22.8.2012 (již výše

soudem citováno) vyzval žalovaného k doložení podkladů pro výpočet provize žalobce ve stanovené lhůtě. Žalovaný reagoval na tento dopis přípisem ze dne 25.10.2012 adresovaným tehdejšímu právnímu zástupci žalobce se žádostí o upřesnění a doložení požadavků žalobce. Tehdejší právní zástupce žalobce na to dopisem ze dne 1.11.2012 opětovně vyzývá k předložení podkladů žalovaného, na jejichž základě by mohl žalobce vyfakturovat svou provizi vůči žalovanému a to s upřesněním svého nároku z titulu uzavřené zprostředkovatelské smlouvy.

Soud dospěl k závěru, že ze souhrnu provedených důkazů, které jsou ve vzájemném souladu, zejména z výpovědi žalobce podepřené výpovědí svědka [REDAKCE] jejich vzájemné emailové korespondence, a též následné komunikace mezi žalobcem a předsedou představenstva, popřípadě členem představenstva žalovaného lze uzavřít, že účastníci tohoto řízení platně uzavřeli smlouvu o zprostředkování, přičemž vůlí obou stran při sjednávání této smlouvy, která byla navzájem stranami projevována, bylo sjednání závazku žalobce obstarat pro žalovaného navázání obchodního styku se skupinou Krauss Maffei jako celkem tedy včetně jednotlivých společností ke skupině náležejících, jak jsou specifikovány v dílčích bodech žalobního návrhu.

Obdobnými otázkami uzavření smlouvy o zprostředkování se zabýval i Okresní soud v Českých Budějovicích v rozsudku ze dne 18.3.2015, č.j. 35C 304/2014.

Vznik, existenci, právní způsobilost, formu, sídlo a další identifikační údaje v dílčích žalobních petitech označených společností a jejich příslušnost ke skupině Krauss Maffei žalobce prokázal obsahem internetové stránky zastřešující společnosti Krauss Maffei Group GmbH a to internetové stránky s názvem „Standorte“, dostupné též online na: <http://www.kraussmaffeingroup.com/de/standorte.html>. Zde je mj. výslovně hovořeno o tom, že „skupina Krauss Maffei“ patří mezi přední světové dodavatele strojů a zařízení na výrobu a zpracování plastů a gumy s tím, že „skupina Krauss Maffei“ má 10 výrobních závodů po celém světě. Na uvedené stránce je umístěna i mapa s vyznačením dílčích společností. Výpisem z německého obchodního rejstříku (pro společnost Krauss Maffei Technologies GmbH), slovenského obchodního rejstříku (pro společnost Krauss Maffei Technologies spol. s r.o.) a obsahem internetových stránek dílčích společností žalobce doložil výše uvedené včetně faktu, že každá z dílčích společností náleží ke skupině Krauss Maffei. Jedná se zejména o následující internetové stránky:

<http://www.kraussmaffeingroup.com/de/inpresum.html>,
<http://www.kraussmaffei.com/de/inpresum.html> a další dle specifikace v podání žalobce ze dne 28.4.2016.

Z předávacího protokolu ze dne 1.3.2012(listinné důkazy z obsahu spisu vedeného pod sp.zn. 13Cm 2446/2012-3) soud zjistil, že žalobce předmět nájmu – kancelář číslo 48 v administrativní budově žalovaného převzal výše uvedeného dne. Přílohou předávacího protokolu je pak výpočet základního nájemného z předmětu nájmu ze dne 1.3.2012. Z emailu žalobce pro [REDAKCE] [REDAKCE] ze dne 1.8.2012 soud zjistil, že žalobce s odkazem na osobní dohodu jmenovaných ze dne 31.7.2012 vypovídá s okamžitou platností jím pronajatou kancelářskou místnost v areálu žalované firmy. Žalobce ve své výpovědi vysvětlil důvod, pro který došlo k ukončení pronájmu kanceláře tím, že přestal platit nájem kanceláře žalovanému, neboť neobdržel jím požadované podklady pro vyúčtování své provize od žalovaného. Z platebního rozkazu vydaného Okresním soudem v Českých Budějovicích dne 1.10.2012, č.j.

12C 98/2012-21 se podává, že [REDAKCE] byla uložena povinnost zaplatit společnosti RICHMONT – CZ a.s. částku 3.408,- Kč s vymezeným příslušenstvím. Platební rozkaz nabyl právní moci dne 23.10.2012. Z objednávky žalobce u žalovaného ze dne 29.2.2012 se podává, že žalobce si uvedeného dne u žalovaného objednal specifikované výrobky v celkové hodnotě 39.192,- Kč. Z platebního rozkazu vydaného Okresním soudem v Českých Budějovicích dne 14.9.2012, č.j. 30C 273/2012-14, který nabyl právní moci dne 12.10.2012, se dále podává, že [REDAKCE] byla uložena povinnost zaplatit společnosti RICHMONT – CZ a.s. částku 20.935,- Kč s vymezeným příslušenstvím. Žalovaný uvádí, že platební rozkaz č.j. 12C 98/2012-21 se vztahuje na žalobcem neuhrazené nájemné z nebytových prostor – kanceláře ve spojení s nedoplatkem vyúčtovaných služeb spojených s pronájmem kanceláře č. 48. Dle žalovaného se pak platební rozkaz č.j. 30C 273/2012-14 vztahuje k neuhrazené ceně za dílo na základě objednávky žalobce ze dne 29.2.2012. Výše uvedená zjištění vyplývající z výše citovaných listinných důkazů předložených žalovaným soud považuje za irelevantní pro toto řízení.

Žalovaný na svou obranu proti uplatněnému nároku žalobce zdůraznil, že žalovaný již před datem 8.3.2012 věděl minimálně o existenci společnosti Krauss Maffei Technologies GmbH, se kterou jednal o spolupráci, když prvotní kontakt se zástupcem jmenované společnosti [REDAKCE] dle žalovaného dokládá výpověď jmenovaného zachycená v protokolu o jednání ze dne 5.1.2015 ve věci vedené pod sp.zn. 35C 304/2014. Citovanou výpověď žalovaný hodlal rozporovat věrohodnost výpovědi žalobce a to ve spojení s emailovou korespondencí mezi [REDAKCE] a [REDAKCE]. Z uvedené komunikace žalovaný dovozuje, že ještě před prvním kontaktem uváděným žalobcem ze dne 8.3.2012 žalovaný věděl, že existuje výše jmenovaná firma a s touto hodlal spolupracovat.

Z emailu [REDAKCE] pro Inku [REDAKCE] v dané době (i dle koncovky užívané emailové adresy) zaměstnankyně žalovaného ze dne 25.5.2011 s předmětem zprávy: „spolupráce s firmou Krauss Maffei Technologies s.r.o.“ se podává, že jmenovaný [REDAKCE] informuje žalovaného prostřednictvím [REDAKCE] o tom, že „narazil“ na společnost, která je již delší dobu etablována na slovenském trhu a to Krauss Maffei Technologies s.r.o., se sídlem v [REDAKCE] s tím, že její hlavní sídlo je v Německu. [REDAKCE] vyrozumívá, že tato firma hledá nové dodavatele a zazněla též otázka, zda jmenovaný zná nějakou firmu, která se zabývá dodávkami dílů podle výkresové dokumentace. [REDAKCE] dle svého prohlášení v citovaném emailu nechtěl této firmě dávat kontakt na společnost žalovanou ihned, neboť neví, zda by žalovaný měl o uvedenou spolupráci zájem a vyzývá tedy žalovaného pro případ projevení zájmu, že je ochotný vyžádat a poslat též výkresy možných dílů na výrobu. V příloze emailu přikládá článek, na základě něhož se dozvěděl o jmenované společnosti. Z připojeného článku z odborného časopisu Automotive industry ze září 2008 se pak podává představení německého výrobce Krauss Maffei, o němž se hovoří jako o koncernu, který umístil na Slovensku v [REDAKCE] část své výroby a buduje též pro celou společnost Krauss Maffei konstrukčně vývojové centrum se sídlem v Žilině. Žalovaný prostřednictvím [REDAKCE] odpověděl na email [REDAKCE] emailovým dopisem ze dne 26.5.2011 a to obecně s tím, že žalovaný má zájem na spolupráci se silnými firmami, přičemž v současnosti je převážně orientován na německé zákazníky, nicméně žádá o zaslání dalších bližších informací nebo i výkresů. Emailem ze dne 30.5.2011 pak [REDAKCE] opět odpovídá žalovanému prostřednictvím zaměstnankyně [REDAKCE] s poděkováním za zájem žalovaného podílet se na kooperačních dodávkách pro společnost Krauss Maffei Technologies s.r.o. s tím, že [REDAKCE] oznámil jmenované společnosti, že se žalovaný převážně

orientuje na německé zákazníky a bylo mu řečeno, necht' žalovaný kontaktuje též společnost Krauss Maffei Technologies GmbH, se sídlem v Mnichově s odkazem na webové stránky www.kraussmaffei.com. Současně [REDACTED] žádá o informaci, jak by si žalovaný představoval další kroky a kdy je možno očekávat konkrétní rozhodnutí žalovaného a cenovou nabídku k dílům, jejichž výkresy v příloze zasílá, jak vyplývá z přílohy tohoto emailu. Emailovým dopisem [REDACTED] pro [REDACTED] ze dne 14.6.2011 posléze [REDACTED] žádá o urychlené vyjádření žalovaného ve smyslu obsahu předchozí emailové korespondence o možné spolupráci s firmou Krauss Maffei Technologies s.r.o. z [REDACTED] respektive, zda se žalovanému podařilo navázat kontakt s firmou v Německu Krauss Maffei Technologies GmbH, když je dotazován, jak to vypadá s cenovou nabídkou na díly, jejichž výkresy zaslal v příloze předcházejícího emailu.

Soud podotýká, že žalovaný již dále nepředkládá žádnou další odezvu ze strany žalovaného na dotazy výše. Z emailu [REDACTED] odeslaného na emailovou adresu info@kraussmaffei.com ze dne 6.3.2012 (ve spojení s českým překladem připojenou tlumočnickou doložkou [REDACTED]) s označeným předmětem: Představení – RICHMONT – CZ se pouze podává, že člen představenstva žalovaného vyrozumívá o tom, že žalovaný je „100% českou firmou z oblasti strojírenství“ s tím, že díky kolegyni, která již nepracuje ve společnosti žalovaného (dle obsahu emailové komunikace výše ve spojení s výpovědí [REDACTED] nejspíše míněna [REDACTED] žalovaný obdržel informaci o hledání nových dodavatelů pro firmu na Slovensku a v Německu. Žalovaný prohlašuje, že má velký zájem o to, aby měl ve svém portfoliu dobré a stabilní zákazníky a obrací se s dotazem na možnost prezentace s odkazem na dlouholeté zkušenosti, díky nimž má co nabídnout.

Z výpovědi svědka [REDACTED] zachycené v protokole o jednání ze dne 5.1.2015 ve věci vedené pod sp.zn. 35C 304/2014 se podává, že svědek nezná žalobce [REDACTED] kterého nikdy neviděl. Potvrzuje, že v odborném časopise našel článek o společnosti Krauss Maffei, zavola tam a dohodli se spolu na schůzce v [REDACTED]. Potvrzuje, že emailem zaslal výkresy strojírenských dílců žalovanému i to, že v roce 2011 mezi ním, žalovaným a společností Krauss Maffei proběhlo 3 až 5 emailů i telefonický dotaz ze společnosti Krauss Maffei, jak je výroba daleko. Svědek [REDACTED] společnosti Krauss Maffei sdělil, že žalovanému dal kontakt na firmu Krauss Maffei v [REDACTED] i kontakt na firmu Krauss Maffei v Německu. Svědek potvrdil, že emailovou komunikaci se žalovaným vedl s paní, jejíž jméno si přesně nepamatuje, z emailů nebylo poznat, zda se zmíněné společnosti znaly již dříve, není mu nic známo o tom, zda mezi sebou žalovaný a společnost Krauss Maffei vůbec začali obchodovat. Žádnou odměnu v souvislosti s výkonem této činnosti nedostal, ani si nemyslí, že by na nějakou odměnu měl nárok. Z výpovědi svědka [REDACTED] se dále podává, že tento v rámci komunikace se žalovaným spolupracoval především s technologem [REDACTED] zná i generálního ředitele a [REDACTED] kterým byl představen. [REDACTED] zdůraznil, že nepracuje jako obchodník, řešil jen technické záležitosti a to výkresy apod.

Ze souhrnu citovaných důkazů provedených k návrhu žalovaného dle náhledu soudu pouze vyplývá, že proběhla komunikace mezi zmíněným [REDACTED] a žalovaným prostřednictvím [REDACTED] o možnosti navázání kontaktu mezi žalovaným a společností Krauss Maffei Technologies s.r.o., se sídlem v [REDACTED] popřípadě Krauss Maffei Technologies GmbH, se sídlem v Mnichově, když se však žalovaný v rámci této komunikace, ani definitivně nevyjádřil, zda skutečně hodlá obchodní styk se jmenovanými obchodními společnostmi navázat. Z provedeného dokazování nelze dovodit, že by obchodní spolupráce skutečně byla

navázána a následně probíhala, že by se obchodní vztah mezi jmenovaným společností rozvinul právě na základě výše uvedené komunikace včetně posledního z citovaných emailů a to emailového dopisu [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] ze dne 6.3.2012. Žalovaná žádné důkazy k uvedenému tvrzení nedoložila.

Naproti tomu žalobce prokázal, jak již bylo výše uvedeno, že vážný zájem o odběr strojírenských výrobků žalovaného projevíli zástupci společností skupiny Krauss Maffei vzápětí poté, co žalobce na základě uzavřené zprostředkovatelské smlouvy se žalovaným oslovil centrálu skupiny Krauss Maffei v Mnichově emailem ze dne 8.3.2012.

Podle ust. § 642 obchodního zákoníku se smlouvou o zprostředkování zprostředkovatel zavazuje, že bude vyvíjet činnost směřující k tomu, aby zájemce měl příležitost uzavřít určitou smlouvu s třetí osobou, a zájemce se zavazuje zaplatit zprostředkovateli úplatu (provizi). Podle ust. § 646 obch. zák. jestliže podle smlouvy vzniká zprostředkovateli nárok na provizi teprve splněním závazku třetí osoby ze zprostředkované smlouvy, vzniká zprostředkovateli tento nárok rovněž v případě, kdy závazek třetí osoby vůči zájemci zanikl nebo splnění závazku třetí osoby se oddálilo z důvodů, za nichž odpovídá zájemce.

Podstatou smlouvy o zprostředkování je jednorázové, popřípadě i opakované, ale nikoli soustavné zprostředkování uzavření smlouvy. Zásadně jde o smlouvu úplatnou, úplatou je zde provize, která přísluší zprostředkovateli. Zprostředkovatel vyvíjí jen činnost směřující k tomu, aby strana, kterou je činný, tj. zájemce, mohla smlouvu uzavřít.

Obsahem uzavřené smlouvy o zprostředkování v daném případě je ujednání ve smyslu ust. § 646 obch. zák. o tom, že nárok na provizi žalobci vznikne až když bude závazek z jím zprostředkované smlouvy třetí osobou splněn. Sjednaná provize tedy byla vázána na splnění závazku třetí osoby, přičemž žalovaný se zavázal předložit žalobci faktury uhrazené společnostími skupiny Krauss Maffei (tak, jak jsou specifikovány v žalobním návrhu) coby podklady, na jejichž základě žalobce jím uplatňovanou provizi vyčíslí a bude se jí moci oprávněně domáhat proti žalovanému. V řízení nebylo prokázáno, že by nárok žalobce na provizi byl časově omezen. Žalovaný žalobci jím požadované podklady pro vyúčtování provize ani přes opakované výzvy ve stanovené lhůtě nepředložil.

Z provedeného dokazování vzal soud za prokázané, že smlouva o zprostředkování byla uzavřena nejpozději ke dni 15.2.2012. Smluvní strany se dohodly na všech podstatných náležitostech této smlouvy včetně určení obsahu smlouvy, jejíž uzavření má být zprostředkováno. Uvedený dílčí závěr soud opírá o zjištění, že žalovaný pronájmem kanceláře v budově své firmy žalobci umožnil užívat vybavení a čerpat služby nezbytné pro výkon činnosti žalobce pro žalovaného (výpočetní technika, kopírovací služby, pevná telefonní linka), zřídil žalovanému emailovou adresu s koncovkou jména žalovaného pro výkon sjednané podnikatelské činnosti žalobce pro žalovaného. Žalobce si za účelem výkonu této činnosti nechal ke dni 15.2.2012 vystavit živnostenské oprávnění, mimo jiné pro zprostředkování obchodu a služeb. Žalovaný vzápětí dne 16.2.2012 uhradil v částce 13.000,- Kč žalobcem fakturované „základní provizní ohodnocení za zprostředkování služeb za měsíc únor 2012“.

Z obsahu jednání (popsaných mj. v účastnické výpovědi žalobce) směřujících k uzavření smlouvy o zprostředkování vedených mezi žalobcem a žalovaným (jednajícím zejména [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] nepochybně vyplývá, že smlouva byla sjednána jako úplatná, když touto

úplatou je provize, která přísluší žalobci. Žalobci byla již dne 16.2.2012 zaplacená záloha na tuto provizi za výkon zprostředkovatelské činnosti pro žalovaného za měsíc únor 2012.

Při stanovení výše provize má přednost smluvní dohoda stran (§ 647 odst.1 obch.zák.). Ke dni uzavření smlouvy o zprostředkování (tj. nejpozději ke dni 15.2.2012) bylo mezi stranami platně dohodnuto (jak o tom svědčí následné chování stran), že výše provize a způsob jejího vyčíslení se stanoví ujednáním stran později. Soud vzal z výpovědi žalobce za prokázané, že k takovému stanovení dohodou o výši provize a způsobu jejího vyúčtování skutečně posléze mezi ním a [REDAKCE] došlo, a to v okamžiku nacenění prvních vzorků výrobků žalovaného. Emailem ze dne 6.4.2012 vyrozumívá žalobce [REDAKCE] o pokračování v nacenění produktů. Soud neshledává oproti straně žalované ve výpovědi žalobce časové nesrovnalosti, když z výpovědi žalobce je patrné, že v začátku roku 2012 vedl s [REDAKCE] i [REDAKCE] úvodní neformální rozhovory o možné formě spolupráce, ohledně zprostředkovávání zákazníků. Následně proběhla konkrétní jednání o obsahu této smlouvy, která byla završena uzavřením smlouvy o zprostředkování. K definitivnímu ujednání o výši provize a způsobu vyčíslení provize (s vazbou na žalovaným předané podklady – faktury) došlo v době nacenění prvních vzorků, jak naznačeno shora (tedy nejpozději k 6.4.2012).

O uzavření smlouvy o zprostředkování svědčí i fakt, že žalobce byl v rámci své účastnické výpovědi dotazován předsedou představenstva žalovaného [REDAKCE] zdali jednal s tímto též o jednorázové provizi. Lze si jen stěží představit důvod, pro který by mezi žalobcem a předsedou představenstva žalovaného bylo jednáno o jednorázové provizi ve výši 1.500.000,- Kč za současného tvrzení strany žalované, že neměla vůbec potřebu uzavírat zprostředkovatelskou smlouvu se žalobcem, když disponovala svými personálními zdroji, díky nimž bez účasti žalobce navázala kontakt a začala obchodovat minimálně se společnostmi jmenovanými v emailové korespondenci mezi [REDAKCE] a [REDAKCE]. Naproti tomu žalobce vedl telefonickou, posléze převážně emailovou komunikaci s osloveným zástupcem obchodního partnera skupiny Krauss Maffei, když se zúčastnil též osobně jednání zástupců společností náležejících ke skupině Krauss Maffei u žalovaného. O průběhu a obsahu této komunikace, týkající se výroby vzorků požadovaných dílů, cenových nabídek, sdělování kontaktních údajů i přípravy zmiňované návštěvy žalobce průběžně informoval místopředsedu představenstva [REDAKCE] i další členy statutárního orgánu žalovaného.

Soud pro nadbytečnost zamítl návrh žalobce na provedení důkazu výsledkem svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] když skutečnost, že se žalobce s těmito hlavními nákupčími společnostmi Krauss Maffei Technologies GmbH, se sídlem v Mnichově setkal při jejich žalobcem zajišťované plánované návštěvě u žalovaného a že tato návštěva přispěla k navázání obchodní spolupráce a k uskutečnění první objednávky z Mnichova ze dne 6.6.2012, již byla v řízení dalšími provedenými důkazy prokázána.

Soud uzavírá, že žalobce svému závazku ze smlouvy o zprostředkování dostál, když pro žalovaného obstaral příležitost uzavřít se společnostmi skupiny Krauss Maffei smlouvu na odběr strojírenských výrobků (zboží) žalovaného. Žalobce splnil svou smluvně převzatou povinnost přivést nového obchodního partnera, s nímž žalovaný vzápětí začal skutečně obchodovat. Žalovaný však přes opakované výzvy žalobce dohodnuté podklady pro vyúčtování provize náležející žalobci tomuto nevydal.

Vzhledem k výše uvedenému soud shledal nárok žalobce v plném rozsahu důvodným a tomuto zcela vyhověl.

Výrok o náhradě nákladů tohoto řízení vyplývá z ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., podle kterého soud plně procesně úspěšnému žalobci přiznal náhradu účelně vynaložených nákladů souvisejících s tímto řízením, tj. náhradu za zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč, náhradu nákladů právního zastoupení žalobce advokátem dle § 9 odst.1 ve spojení s §7 vyhl. č. 177/1996 Sb. a to ve výši 1.500,- Kč/úkon, za 11 úkonů právní služby (1. převzetí a příprava věci, 2. sepsí žaloby, 3. výzva k plnění, 4. stanovisko k vyjádření žalovaného, 5. odvolání proti usnesení o částečném zastavení řízení, 6. účast u jednání soudu dne 25.2.2016, 31.3.2016, 26.5.2016, 6.10.2016, 7. doplnění skutkových tvrzení k výzvě soudu, 8. podání – otázky k výsledku svědka dožádaným soudem) a náhradu za 11 režijních paušálů po 300,- Kč dle § 13 vyhl. č. 177/1996 Sb. a navýšení o 21% DPH, když právní zástupce žalobce osvědčil, že je plátcem této daně, tedy náhradu nákladů řízení v celkové částce 25.958,- Kč.

Výrok o náhradě nákladů tohoto řízení státu vyplývá z ust. § 148 odst. 1 o.s.ř., podle kterého soud podle výsledku řízení procesně neúspěšnému žalovanému uložil povinnost zaplatit státu náhradu nákladů řízení, které stát platil v souvislosti s vynaloženým tlumočným [REDAKCE] v částce 700,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, prostřednictvím soudu podepsaného.

Pokud by povinnosti uložené v tomto rozsudku nebyly dobrovolně a včas splněny, může se oprávněný návrhem domáhat výkonu rozhodnutí nebo exekuce.

V Českých Budějovicích dne 6.10.2016

JUDr. Marta Toufarová v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Bc. Veronika Adamcová